

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o przedłużeniu ustawy z dnia 15. kwietnia 1894 dz. u. kr. Nr. 33 o poborze krajowych opłat konsumcyjnych.

Wysoki Sejmie!

Z dniem 31go grudnia 1899 przestaje obowiązywać ustawa z dnia 15. kwietnia 1894. dz. u. kr. Nr. 33., którą od dnia 1. stycznia 1895 zaprowadzone zostały na rzecz funduszu krajowego krajowe opłaty konsumcyjne, a to:

- a) w kwocie 3 centów (6 groszy) od każdego hektolitra i każdego stopnia alkoholu gorących palonych płynów spirytusowych (od spirytusu);
- b) w kwocie 4 zł. (8 koron) od każdego hektolitra rumu, araku, koniaku, likieru, jakoteż wszystkich innych słodzonych, gorących, palonych napojów, bez różnicy zawartości alkoholu;
- c) w kwocie 50 ct. (1 korony) od hektolitra piwa wszelkiego rodzaju, wreszcie
- d) 30% dodatek krajowy do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego tudzież moszczu owocowego.

Wedle zamknięć rachunkowych Wysokiemu Sejmowi przedłożonych czysty dochód z powyższych opłat krajowych w drodze dzierżawy uzyskany wyniósł:

w roku 1895 . . .	831.983 zł. 20 ¹ / ₂ ct.	w czem dodatek od wina 25.567 zł. 29 ct.
„ „ 1896 . . .	818.712 „ 63 ¹ / ₂ „ „ „ „ „	26.859 „ 71 „
„ „ 1897 . . .	832.729 „ 02 „ „ „ „ „ „	27.480 „ 32 ¹ / ₂ „

czyli przeciętnie rocznie 827.800 zł.

Cyfrы te wskazują, że oznaczone wyżej krajowe opłaty konsumcyjne stanowią dla funduszu krajowego ważne źródło dochodu; przyczyniają się bowiem znacznie do utrzymania równowagi w budżecie krajowym, umożliwiają zaspokojenie coraz wzmagających się potrzeb kraju, wreszcie wpływają na obniżanie dodatku krajowego do podatków bezpośrednich; pozbycie się zatem nadal tego cennego źródła dochodu dałoby się dotkliwie uczuć funduszowi krajowemu i mogłoby zachwiać cały plan gospodarki finansowej kraju, ułożony przy sposobności konwersyi długu indemnizacyjnego.

Z tych tedy względów Wydział krajowy oświadcza się w zasadzie za przedłużeniem powołanej na wstępie ustawy o poborze krajowych opłat konsumcyjnych, a to:

począwszy od dnia 1. stycznia 1900 roku na dalszych lat pięć t. j. do 31. grudnia 1904 roku.

Wprawdzie — jak wiadomo — c. k. Rząd przedkładając Radzie Państwa do załatwienia projekt podwyższenia podatku od spirytusu i piwa, dołączył zarazem projekt ustawy, przekazującej krajom udziały (w szczególności Galicyi 1,759.700 zł.) w rocznym przychodzie z powyższego podatku od spirytusu i piwa, a to pod tym warunkiem, że kraje zrzekną się dalszego pobierania krajowych opłat konsumcyjnych od wejścia w życie tej ustawy; ponieważ jednak nie jest dziś rzeczą pewną, czy wspomniane wyżej rządowe projekty ustaw zostaną uchwalone i w życie wejdą już z dniem 1. stycznia 1900, przeto Wydział krajowy przedkłada niniejszem Wysokiemu Sejmowi w załączeniu % projekt nowej ustawy, zaprowadzającej dalszy pobór krajowych opłat konsumcyjnych jako rzecz ekonomicznie wskazaną a potrzebom gospodarstwa finansowego w kraju odpowiadającą.

Projekt ten przedkłada Wydział krajowy w brzmieniu dotychczasowej ustawy z dnia 15. kwietnia 1894 Dz. u. kr. Nr. 33. z tą jedynie zmianą, że w analogicznem zastosowaniu §. 33. ust. 2. ustawy propinacyjnej z dnia 30. grudnia 1875 l. 55. D. u. kr. ex 1877 i na wielokrotne żądania dzierżawców poboru kraj. opłat konsumcyjnych, dodaje w §. 8. niniejszego projektu, jako ustęp drugi — postanowienie, dające możność konfiskaty trunków i sprzętów dotyczących w razie udowodnienia winy przekroczenia przepisów o poborze kraj. opłat konsumcyjnych. Z uwagi zaś, że jak poucza doświadczenie, rozporządzenie wykonawcze do tej ustawy, wydane przez c. k. Namiestnictwo pod dniem 5. października 1894 Dz. u. kr. Nr. 83., wymaga jaśniejszych i zwięźlejszych postanowień oraz wzmocnienia kontroli a więc postanowień, zapewniających ustawie o poborze krajowych opłat konsumcyjnych jak najściślejsze, o ile możności, jej wykonywanie; przeto ze względu na interes funduszu krajowego proponuje poniżej Wydział krajowy odpowiednią rezolucję dla c. k. Rządu.

Wydział krajowy wnosi zatem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

- 1) załączony % projekt ustawy;
- 2) Sejm wzywa c. k. Rząd do wydania w porozumieniu z Wydziałem krajowym takich przepisów wykonawczych do załączonej ustawy o poborze krajowych opłat konsumcyjnych, któreby normowały wyraźnie i niewątpliwie sposób pobierania tychże opłat, ułatwiały ten pobór i wzmocniły kontrolę tegoż, w ogólności zapewniły jak najściślejsze wykonywanie wspomnianej ustawy dla dobra funduszu krajowego.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.**

Lwów, dnia 23. września 1898.

Marszałek krajowy:
St. Badeni m. p.

Sprawozdawca:
Dr. Damian Sawczak
Członek Wydziału krajowego.

U S T A W A

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o poborze krajowych opłat konsumcyjnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Od płynów w niniejszej ustawie wyszczególnionych, a w kraju spożywanych, pobierane będą na rzecz funduszu krajowego opłaty konsumcyjne, tudzież dodatki do pobieranych na rzecz skarbu państwa podatków konsumcyjnych.

§. 2.

W obrębie kraju całego, pobierany będzie 30% dodatek krajowy do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego.

§. 3.

W okręgach akcyzowych miast Lwowa i Krakowa podlegać będą krajowej opłacie konsumcyjnej:

1. Gorące palone spirytusowe płyny, których zawartość alkoholu przepisany alkoholometrem oznaczoną być może, (z wyjątkiem araku, rumu i koniaku) przy ich wprowadzeniu do spożycia w obręb linii akcyzowej; dalej przy wyprowadzeniu tych płynów na ten sam cel, ze składu wolnego lub podlegającej opłacie konsumcyjnej gorzelnii, położonych w obrębie linii akcyzowych miast Lwowa i Krakowa, a to w kwocie 3 centów (sześć groszy) od każdego hektolitra i każdego stopnia alkoholu, według studzielnego alkoholometra (hektolitro-stopień alkoholu, liter alkoholu). W tej samej wysokości pobieraną będzie opłata, jako dodatek do państwowej opłaty produkcyjnej od gorzelnii tej opłacie w myśl ust. państwowej z 20. czerwca 1888 podlegających, a w obrębie linii akcyzowych miast Lwowa i Krakowa położonych.

2. Rum, arak, koniak, likier jakoteż wszystkie inne słodzone gorące palone napoje, bez różnicy zawartości alkoholu, przy wprowadzeniu w obręb linii akcyzowej Lwowa i Krakowa w kwocie 4 zł. (8 koron) od każdego hektolitra.

3. Piwo wszelkiego rodzaju tak przy wprowadzeniu jak i przy wyrobie w kwocie pięćdziesięciu centów (jednej korony) od hektolitra.

Krajowe opłaty konsumcyjne, pobrane w oznaczonych okręgach akcyzowych, będą zwracane (restytuowane) w tych samych wypadkach i w tym samym stosunku, w jakim zwracane bywają wedle istniejących przepisów opłaty, względnie dodatki gminne.

§. 4.

We wszystkich innych miejscowościach kraju podlegać będą krajowym opłatom konsumcyjnym:

1. Gorące palone spirytusowe płyny, — których zawartość alkoholu przepisany alkoholometrem oznaczoną być może, (z wyjątkiem rumu, araku i koniaku) w kwocie 3 ct. w. a. (sześć groszy) od każdego hektolitra i każdego stopnia alkoholu według studzielnego alkoholometra (hektolitro-stopień alkoholu, liter alkoholu).

2. Rum, arak, koniak, likier, tudzież wszelkie inne słodzone gorące palone napoje, bez różnicy zawartości alkoholu, w kwocie 4 zł. (ośm koron) od hektolitra.

3. Piwo wszelkiego rodzaju w kwocie pięćdziesięciu centów (jednej korony) od hektolitra.

§. 5.

Krajowe opłaty konsumcyjne, wyszczególnione w §. 4. nie mogą obciążać ani produkcji ani handlu, przeto opłaty te nie mogą być pobierane ani przy wyrobie palonych gorących spirytusowych płynów i piwa, ani też przy tychże wprowadzeniu do miejscowości lub w obręb kraju.

§. 6.

Od krajowych opłat konsumcyjnych, wymienionych w §. 3. i 4. niniejszej ustawy wolne są te palone, gorące, spirytusowe płyny, którym według §. 6. ustawy o opodatkowaniu wódki z 20. czerwca 1888, Dz. p. p. Nr. 95 przyznane jest uwolnienie od opłaty konsumcyjnej.

§. 7.

Spory, jakoteż przekroczenia niniejszej ustawy i odnośnych rozporządzeń wykonawczych, podlegają rozpoznaniu i orzeczeniu władz politycznych.

§. 8.

Władze polityczne mają prawo nakładać grzywny porządkowe do wysokości 100 zł. i kary kontrawencyjne do 20-krotnej wysokości tej kwoty, o którą skarb krajowy ukrócić zamierzano a ewentalnie kary aresztu i zasądzać winnych na kosztą postępowania.

Orzeczenie karne może postanowić zarazem konfiskatę trunków i sprzętów służących do popełnienia przekroczenia. Koszta postępowania, grzywny i kary kontrawencyjne ściągane będą w drodze egzekucji politycznej.

§. 9.

Koszta postępowania wpływać będą do kasy c. k. władzy politycznej, grzywny zaś i kary kontrawencyjne do funduszu krajowego.

§. 10.

Dodatki do podatku konsumcyjnego, ustanowione w §. 2 niniejszej ustawy, pobierane będą razem z odnośnym podatkiem i przez te same organa.

Pobór opłat konsumcyjnych, ustanowionych przez §§. 3. i 4. niniejszej, ustawy, unormowanym zostanie rozporządzeniem, wydać się mającym przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§. 11.

Niniejsza ustawa wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1900 a przestaje obowiązywać z dniem 31. grudnia 1904.

§ 12.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.
